

Viure per veure!

*"Ya sé que no responden a mis ojos,
que ven y no preguntan cuando miran".
Antonio Machado*

A l'atzar, les paraules d'Antonio Machado resumeixen aquest *viure per veure* de **Mirades**, aquesta primera trobada entre artistes i públic que va tenir lloc el divendres 4 d'abril.

Eren les sis de la tarda i va arribar en Quim Arqués, expectant per la inauguració. Encara no havien passat deu minuts quan la Mercè Riba i en Dani Torrent entraven per la porta de l'Ecomuseu-Farinera. Mentrestant, la Carme Gilabert anava amunt i avall enllestint els petits serrells, aquells detalls de darrera hora. Junts varem començar el recorregut d'inspecció, el dels últims retocs: que si aquest llum ha d'anar dirigit a l'escultura; que si aquests muntatges foto artístics necessiten una mica més d'il·luminació; que potser millor els deixem sense la llum addicional, que es reflecteix massa...

Així, sense adonar-nos-en, va arribar l'hora de la inauguració. Una vintena de persones esperaven les nostres paraules. Les primeres els van convidar a fer el recorregut pel museu, un *mirar per veure* guiats per les paraules dels artistes. Primeres preguntes i primeres opinions dels visitants, primera alegria en comprovar que l'artesanía del museu realçava les escultures, les il·lustracions i les composicions de foto-art.

Abans d'iniciar el diàleg, una mica cansats, amb els peus demanant descans, va prendre la paraula l'Antoni Roig del celler Mas Llunes per parlar-nos del vi Dolç Moscat. Vi i brunyols van ser l'aperitiu de la paraula, el que va ajudar a perdre la timidesa i a que fluís el diàleg.

Si durant el recorregut, les esculpides mans recobraren en les paraules de la Mercè Riba tot el seu poder de suggestió i tota la simbologia que encloïen com escultura. Si les fotografies, convertides en art i textura i el seu procés en una tasca pacient, adquirien una nova llum quan en Quim Arqués parlava del seu procés creatiu. Si ens va quedar clar el procés de creació i mètode que comporta la il·lustració d'un llibre en la didàctica explicació de Dani Torrent, asseguts i acompanyats del *Set pecats capitals*. Els assistents varem aprendre a veure la importància de l'art, la interpretació del món i del seu temps que fa l'artista, el veritable, el que s'allunya de la verborrea i conceptes abstractes, el que desitja posar en comú amb qui contempla, amb qui mira i veu l'expressió artística, sigui a través de la tècnica de la pintura, de l'escultura o del procés creador a partir d'una fotografia que esdevé obra d'art.

Preguntes i respostes, paraules i mirades, per resumir una tarda de llum en un temps obscur. Comunicació directa, essent l'obra exposada l'emissor del missatge, essent els assistents els receptors i, entre artistes i públic, és a dir, entre tots, esdevenim codi que desxifra la primera emoció, la que sentim amb una simple mirada, codi que converteix la mirada emocionada en resposta que veu el fons de l'ànima creativa.

Juan Jesús Aznar -Comissari de l'exposició temporal Mirades-